ERRATA
k předchozím dílům souborné korespondence

Dopisy domů. Korespondence rodičům z let 1935–1940.
(Díl první souborné korespondence)

s. 51 v poznámce **k dopisu č. 28** ve Pštroskách, správně ve Pštrosce.

s. 82 v poznámce k **dopisu č. 50** je uvedeno nesprávně jméno. Dr. Fischelle byl identifikován jako Alfred Fichelle, v letech 1937–39 ředitelem Institutu Ernesta Denise v Praze.

s. 128 v poznámce k **dopisu č. 79**, týkající se skladbičky *Koleda* Vítězslavy Kaprálové, je uveden chybně rok jejího vydání 1937. Píseň však byla poprvé otištěna (formou faksimile) v *Lidových novinách* až o rok později, 25. 12. 1938.

s. 210–211 v záhlaví **dopisu č. 146** je v hranaté závorce uvedeno chybné datum. Kaprálová dopis napsala o týden dříve – 23. 1. 1939. Text byl původně součástí dopisu adresovaného Rudolfu Kopcovi (dopisu č. 13, otištěném v druhém díle skladatelčiny souborné korespondence na s. 37–39).

s. 217 v poslední poznámce k dopisu č. 150 je uvedena nesprávná čeleď.

s. 253 v poslední poznámce k **dopisu č. 175** došlo k záměně generací. Nejednalo se totiž o Václava Jiřikovského otce, ale Václava Jiřikovského syna. Bořivoj Srba v knize *Múzy v exilu* popoisuje, jak se Tauský dostal za hranice: „[P]omohl mu přitom – jako již předtím jeho šéfovi Milanu Sachsovi – ředitel brněnského divadla Václav Jiřikovský. ... [S]polu se svým vlastním synem ho Jiřikovský tehdy vyslal do Paříže s kostýmy, které brněnské divadlo zapůjčovalo tamní opeře k připravovanému provedení *Její pastorkyně.*“ (Srba, 2003, s. 330; viz též M.Tausky, 1979, s. 50–51.)

s. 256 v poznámce k **dopisu č. 180** byla převzata chyba Jiřího Muchy z jeho *Podivných lásek* (s. 294). Mucha uvádí, že Viktoria Dubost bylo jméno majitelky zámečku v Augerville. Byl to však krycí pseudonym pro Vítězslavu Kaprálovou.

s. 282 dopis Bohuslava Martinů z 5. 6. 1940 je **v poznámce k dopisu č. 196** zmíněn chybně jako poslední skladatelův dopis Vítězslavě Kaprálové (chyba byla převzata od Muchy, 1988, s. 418). V r. 2016 byl však v pozůstalosti Přemysla Pražáka objeven dopis pozdějšího data (z 8. 6. 1940), který je otištěn ve čtvrtém díle souborné korespondence na s. 60–61.

s. 302 dr. Kupka, uvedený pouze příjmením ve jmenném rejstříku, je malíř František Kupka.

Dopisy láskám. Rudolfu Kopcovi a Jiřímu Muchovi. Korespondence z let 1938–1940.
(Díl druhý souborné korespondence)

s. 19 v záhlaví **dopisu č. 5** je v hranaté závorce chybně uvedeno místo Tři Studně; Kaprálová však dopis psala již z Brna.

s. 37–39 **dopis č. 13** pokračuje na novém archu popisem hotelového pokojíku. Tento popis Kopec z dopisu oddělil a zaslal skladatelčiným rodičům. Texty pak již natrvalo zůstaly rozděleny do dvou pozůstalostí. Část dopisu, která popisu předchází, je otištěna v prvním svazku skladatelčiny souborné korespondence na s. 210–211.

Dopisy přátelům a jiná korespondence z let 1935–1940.
(Díl třetí souborné korespondence)

s. 39 v poznámce k **dopisu č. 18** je uvedeno chybné jméno ministra školství a národní osvěty. K datu napsání dopisu byl již ministrem Stanislav Bukovský (ve funkci od 4. 10. do 1. 12. 1938).

s. 73 V poznámce k **dopisu č. 36** je uvedeno, že provedené Bořkovcovo dílo, recenzentem mylně uvedené jako Klavírní sonáta, kterou skladatel nenapsal, mohla být Firkušného úprava Bořkovcova klavírního koncertu z r. 1931 (vydala HM v r. 1937). Podle Richarda Pohla se jednalo o Bořkovcovu klavírní partitu (Pohl, 2016, s. 216, zdroj informace neuveden). Tomu by nasvědčoval i fakt, že skladatel svou *Partitu pro klavír* z r. 1935 věnoval právě Firkušnému (Kasan, 1964, s. 28). Poprvé ji Firkušný provedl již 6. 12. 1937 (Kasan, 1964, s. 150).